

Sygn. akt III KZ 59/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **S. M.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 października 2013 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 26 czerwca 2013 r.,

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem odmówiono skazanemu przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 15 stycznia 2013 r., wraz z uzasadnieniem, w celu wniesienia kasacji. W postanowieniu wskazano, że nie został spełniony materialny warunek tej decyzji, określony w art. 126 k.p.k., polegający na stwierdzeniu, iż uchybienie terminowi do złożenia wymienionego wniosku nastąpiło z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy. Powyższe postanowienie zaskarżył skazany, podnosząc m.in., że nie został pouczone o trybie zaskarżenia wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zaskarżone postanowienie podlega uchyleniu niezależnie od zarzutów podniesionych przez skazanego w zażaleniu, jako dotknięte tzw. bezwzględną

przyczyną odwoławczą, wymienioną w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

Z treści art. 40 § 3 k.p.k. wynika, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia zaskarżonego w trybie kasacji nie może orzekać co do tej skargi. Tym samym jest on wyłączony od wydawania wszelkich decyzji "co do tej skargi", czyli takich decyzji, których skutkiem może być zablokowanie jej merytorycznego rozpoznania (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 1995 r., V KKN 325/96, OSNKW 1997, z. 9-10, poz. 71, LEX nr 29952). W pojęciu orzekania "co do kasacji" mieszczą się więc zarówno takie decyzje, które wprost rozstrzygają kwestię dopuszczalności kasacji, jak i takie, które pozostają w ścisłym związku z zagadnieniem dopuszczalności skargi (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2001 r., IV KZ 92/00, lex nr 51821). Nie ulega wątpliwości, iż taką decyzją jest także postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem w celu wniesienia kasacji. Niespełnienie ustawowego wymogu złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem powoduje bowiem niedopuszczalność wniesienia kasacji. Stanowisko takie dominuje w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienia SN: z dnia 29 listopada 2002 r., V KK 277/02, lex nr 56879, z dnia 8 lutego 2006 r., III KZ 68/05, *lex nr 173665*, z dnia 26 lutego 2007 r. IV KZ 12/07, lex 245317, z dnia 10 września 2008 r., II KZ 49/08, lex 567084).

W składzie Sądu Okręgowego, który wydał wskazane wyżej postanowienie zasiadał sędzia J. J., który uczestniczył również w wydaniu wyroku Sądu odwoławczego z dnia 15 stycznia 2013 r., co do którego rozpoznawany wniosek został złożony. Sędzia ten - w myśl art. 40 § 3 k.p.k. - był więc wyłączony od rozpoznania tego wniosku, a konsekwencją procesową stwierdzenia powyższego jest konieczność uchylenia zaskarżonego postanowienia bez badania wpływu tego uchybienia na jego treść.

Orzekając ponownie w omawianej kwestii, Sąd Okręgowy uczyni to z respektem dla wskazanych przepisów prawa procesowego.

